

Sygn. akt II CSK 238/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku M. W.

przy uczestnictwie K. W.-C., X. W., L. W., Y. W., I. S., L. W., A. W.-J. oraz Z. M. W.
o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 listopada 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania: K. W.-C.

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 11 października 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od K. W.-C. na rzecz M. W. kwotę 1800 (tysiąc osiemset)
zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pełnomocnik uczestniczki postępowania K. W.-C. w skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu okręgowego w K. z dnia 11 października 2012 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że powołana przesłanka została wykazana.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, jeżeli w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołuje się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), powinien zagadnienie to przedstawić przez jego odpowiednie sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także wskazać argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych i wykazać, że rozstrzygnięcie tego zagadnienia przez Sąd Najwyższy będzie miało istotne znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia sprawy, lecz także dla rozwoju praktyki sądowej (zob. m. in. postanowienia SN z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC z 2002 r., nr 1, poz. 11 i z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 nie publ.). Tym wymaganiom skarżąca nie sprostała.

Zauważyć ponadto należy, że zagadnienia sformułowane w punktach 1 i 3 uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparte zostały na hipotetycznym, odmiennym od ustalonego w sprawie stanu faktycznego, którym Sąd Najwyższy jest związany z uwagi na brak w skardze kasacyjnej zarzutów popełnienia przez Sąd Okręgowy uchybień procesowych (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Przedstawiając te zagadnienia skarżąca zatem w istocie polemizuje w sposób niedopuszczalny z dokonanymi w sprawie ustaleniami faktycznymi i oceną dowodów.

Zagadnienie przedstawione w punkcie 2 uzasadnienia wniosku, także pozostaje bez związku z dokonanymi w sprawie ustaleniami i ich oceną prawną, z których wynika, że wnioskodawczyni posiadała samoistnie całą przedmiotową nieruchomość, co doprowadziło do jej zasiedzenia (por. postanowienie SN z dnia 11 sierpnia 2011 r., I CSK 647/10, nie publ.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek wnioskodawczyni zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 520 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 13 § 2 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aw

jw